

N:o 217.

Af Herr Jöns Pährsson: Om förändring i Kongl. Förordningen den 14 April 1866 angående jords afstående för allmänt behof.

Kongl. Förordningen den 14 April 1866 angående jords afstående för allmänt behof kan vara bra tillämplig, då frågan rör Statens eller större korporationers behof, när det icke varit vanligt ifrågasätta om åtgången af mer eller mindre kostnader och besvär, men för den enskilde och små kommuner är den för kostsam att tillämpa. Tider och förhållanden hafva inträffat, då behofvet och nyttan allt mer och mer gjort sig gällande att kommunerna sjelfva utan Statens mellankomst förbättra sina enskilda by-, kyrko- och utfartsvägar, hvilket ofta möter hinder endast af en kittslig jordegare, som vägrar lemna erforderlig jord till vägomläggningar m. m.; nu kunde visst den rättigheten dertill enligt åberopade nådiga förordning sökas och i många fall kunde kostnaderna för denna rättighet uppgå till så högt belopp att en väsendtlig stor del vägförbättring dermed skulle kunna göras; detta förhållande afskräcker mången från det nyttiga företaget att förbättra landets alla vägar, som icke i sin helhet kan åstadkommas utan genom kommunernas egen ihärdighet, då statsanslag icke kunna räcka till öfver allt; genom jernvägarnes anläggningar hafva många mindre byvägar blifvit så belägna att de trafikeras flera hundra procent mer än stora lands- och häradsvägar och alltså ganska väl tarvva förbättring, som ock genom kommunernas sammanskott med arbete på många ställen med lätthet låter sig göra, om icke blott snikna jordegare lägga hinder deremot genom vägran att afstå jord, hvarför jag föreslår Riksdagen, att den för sin del beslutar och hos Kongl. Maj:t anhåller om författning i ämnet på dessa grunder:

1:o Att der kommunalstämma på begäran och i vederbörlig ordning vitsordar nödvändigheten och nyttan af föreslagen vägomläggning till undvikande af svåra och höga backar på allmän utfarts-, by-, kyrko- och häradsväg inom kommun, skall jordegaren vara pligtig emot full ersättning afstå den jord, som för sådant ändamål erfordras.

2:o För att bestämma denna ersättning utses en nämnd eller kompromiss af tre personer sålunda att sökanderna utse en, jordegaren en och de sålunda tvänne utsedde den tredje, hvilka alla skola vara ojäfviga män; dessa tre bestämmer den ersättning, som bör ifråga-

komma; och mot dessas beslut må ingen klagan föras; skulle jordegare tredska att utse ledamot i kompromissen, skall kommunalstämma ega med behörigt val densamma utse i den tredskandes ställe och vare så gilt som han sjelf detta verkställt; fordrar nämnden eller kompromissen ersättning betalas detta af sökanderna.

Jag anhåller om vördsam remiss på denna min motion till vederbörligt Utskott, som jag anser vara Lag-Utskottet.

Stockholm den 28 Januari 1867.

Jöns Pährsson,
från Kronobergs län.